A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2011. május 5.*

A C-537/09. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Upper Tribunal (Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2009. december 21-én érkezett, 2009. december 15-i határozatával terjesztett elő az előtte

Ralph James Bartlett,

Natalio Gonzalez Ramos,

Jason Michael Taylor

és

a **Secretary of State for Work and Pensions**

között folyamatban lévő eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök (előadó), K. Schiemann, L. Bay Larsen, C. Toader és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: J. Mazák,
hivatalvezető: R. Şereş tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. december 16-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– N. Gonzalez Ramos képviseletében S. Penfold solicitor és S. Cox barrister,

– az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében L. Seeboruth és S. Ossowski, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: T. Ward barrister,

– az Európai Bizottság képviseletében N. Yerrell és V. Kreuschitz, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és naprakésszé tett, a 2004. március 31-i 631/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 100., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 10. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1408/71 rendelet), továbbá az 1408/71 rendeletnek a 2005. április 13-i 647/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 117., 1. o.) módosított változata (a továbbiakban: módosított 1408/71 rendelet) 4. cikke (2a) bekezdésének értelmezésére, valamint az 1408/71 rendelet és a módosított 1408/71 rendelet 10. cikkének az érvényességére vonatkozik.

2 E kérelmet az R. J. Bartlett, N. Gonzales Ramos és J. M. Taylor, valamint a Secretary of State for Work and Pensions között folyamatban lévő peres eljárás keretében terjesztették elő, amelynek tárgya az említett személyeknek a fogyatékossággal élők megélhetési támogatásának („disability living allowance", a továbbiakban: DLA) „mobilitás"-összetevőjéhez való jogának azzal az indokkal való megszüntetése, hogy már nem teljesítik a nagy-britanniai tartózkodásra és lakóhelyre vonatkozó feltételeket.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 Az 1408/71 rendelet és a módosított 1408/71 rendelet 1. cikkének t) pontja értelmében:

„»ellátások« […] valamennyi ellátás és nyugdíj, azok közpénzekből fizetett valamennyi eleme, az értékállóságot biztosító növekmény és a kiegészítő juttatás a III. cím rendelkezéseire is figyelemmel, valamint a nyugdíjak helyett fizetendő pénzbeli ellátás, illetve a járulékok visszatérítésének formájában kifizetett ellátás”.

4 Az 1408/71 rendelet és a módosított 1408/71 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerint:

„E rendelet alkalmazandó a következő szociális biztonsági ágakat érintő valamennyi jogszabályra:

a) betegségbiztosítási és anyasági ellátások;

b) rokkantsági ellátások, beleértve a rokkantak keresőképességének fenntartását vagy javítását célzó ellátásokat is;

[…]”

5 Az 1408/71 rendelet 4. cikkének (2a) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ez a rendelet vonatkozik az (1) bekezdésben említett vagy a 4. cikk [helyesen: a (4) bekezdés] értelmében kizárt jogszabályokon vagy szociális biztonsági rendszereken kívüli jogszabályok vagy szociális biztonsági rendszerek szerint nyújtott különleges, nem járulék alapú ellátásokra is, amikor az ellátások célja:

a) kiegészítő, helyettesítő vagy kisegítő fedezet nyújtása az (1) bekezdés a)–h) pontjában említett szociális biztonsági ág kockázataira; vagy

b) kizárólag különleges védelem nyújtása a fogyatékossággal élők számára."

6 A módosított 1408/71 rendelet 4. cikkének (2a) bekezdése értelmében:

„Ezt a cikket kell alkalmazni a különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátásokra is, amelyek olyan jogszabályokban kerülnek megállapításra, amelyek – személyi hatályuk, célkitűzéseik és/vagy a jogosultságra vonatkozó feltételeik miatt – az (1) bekezdésben említett szociális biztonsági jogszabályok, valamint a szociális segélyezés jellegzetességeit egyaránt magukban hordozzák.

A »különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátás« az az ellátás:

a) amelynek célja, hogy:

i. az (1) bekezdésben említett szociális biztonsági ágak által fedezett kockázatok kiegészítő, helyettesítő vagy járulékos fedezetéül szolgáljon, és az érintett személyeknek minimum megélhetési jövedelmet biztosítson az érintett tagállam gazdasági és társadalmi helyzetére is figyelemmel;

illetve, hogy

ii. a fogyatékossággal élők részére kifejezetten különös védelmet biztosítson [helyesen: kizárólag biztosítsa a fogyatékossággal élők különös védelmét], szoros kapcsolatban az érintett személy szociális környezetével az érintett tagállamban; és

b) amely esetében a finanszírozás kizárólag a kötelező, az általános közkiadások fedezésére szolgáló adóbevételből származik, valamint az ellátások nyújtásának és kiszámításának feltételei a kedvezményezett tekintetében nem függnek semmiféle járulékfizetéstől. A járulékalapú ellátások kiegészítésére szolgáló ellátások azonban egyedül ezen az alapon nem minősülnek járulékalapú ellátásnak; és

c) amely szerepel a IIa. mellékletben."

7 Az 1408/71 rendelet és a módosított 1408/71 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének első albekezdése szerint:

„A rendelet eltérő rendelkezéseinek hiányában az egy vagy több tagállam jogszabályai szerint megszerzett rokkantsági, öregségi vagy túlélő hozzátartozókat megillető pénzbeli ellátás, munkahelyi balesetek vagy foglalkozási megbetegedések esetén fizetett nyugdíj és haláleseti juttatás nem csökkenthető, nem módosítható, nem függeszthető

fel, nem vonható vissza vagy foglalható le azzal az indoklással, hogy a jogosult egy másik tagállam területén rendelkezik lakóhellyel, mint amely tagállam területén a fizetésre kötelezett intézmény található."

8 Az 1408/71 rendelet és a módosított 1408/71 rendelet 10a. cikkének (1) bekezdése értelmében azonban e rendeletek 10. cikkének és a III. címének rendelkezéseit nem kell alkalmazni az e rendeletek 4. cikke (2a) bekezdésében említett különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátásokra, és az érintett személyek ezen ellátásokra kizárólag a lakóhelyük szerinti tagállamban és kizárólag ezen állam jogszabályainak megfelelően jogosultak feltéve, hogy ezen ellátásokat ugyanezen rendeletek IIa. melléklete tartalmazza.

9 Az 1408/71 rendelet és a módosított 1408/71 rendelet – az e rendeletek 10a. cikkének (1) bekezdésében hivatkozott – IIa. mellékletében szerepel a DLA.

A nemzeti jog

10 A társadalombiztosítási járulékokról és ellátásokról szóló 1992. évi törvény (Social Security Contributions and Benefits Act 1992; a továbbiakban 1992. évi törvény) 63. cikke szerint:

„A jelen törvény III. része értelmében nem járulékalapú ellátások a következők:

a) a harmadik személynek nyújtott ápolásért járó juttatás;

b) a súlyos fogyatékossággal élők számára nyújtott támogatás (életkorfüggő pótlékkal, illetve magasabb összeggel a felnőtt vagy gyermek eltartottak után);

c) a mozgáskorlátozottak gondozásáért nyújtott támogatás (magasabb összeggel a felnőtt eltartottak után);

d) [DLA];

[...]"

11 Az 1992. évi törvény „Fogyatékossággal élők megélhetési támogatása" című 71. cikke a következőképpen szabályozza a DLA-t:

„(1) A [DLA] gondozás- és mobilitás-összetevőből áll.

(2) A [DLA-ra] való jogosultság akár az egyik, akár mindkét összetevőre vonatkozó jogosultságot jelentheti.

(3) Valamely személy egy összetevőből határozott vagy határozatlan időre részesülhet; ha azonban a [DLA-nak] mindkét összetevőjében részesül, akkor a két összetevőből nem részesülhet különböző határozott időtartamokra.

(4) A [DLA] heti értéke arra a hétre, amikor az érintett személy egy összetevőben részesül, megegyezik az e törvény vagy e törvényre értelmében elfogadott rendelet alapján meghatározott, ezen összetevőre vonatkozó heti értékkel.

(5) A [DLA] heti értéke arra a hétre, amikor az érintett személy mindkét összetevőben részesül, megegyezik a két összetevőre vonatkozó heti értékek összegével.

(6) Csak az jogosult a [DLA-ra] az, aki teljesíti a nagy-britanniai lakóhelyre és tartózkodásra vonatkozó feltételeket."

12 Az 1992. évi törvény 73. cikke a következők szerint határozza meg a DLA „mobilitás"-összetevőjére való jogosultság feltételeit:

„(1) Ha a jelen törvény eltérően nem rendelkezik, a [DLA] mobilitás-összetevőjére valaki azon időszakban jogosult, amelyben meghaladja az előírt életkort, és amely időszak alatt

a) olyan testi fogyatékosságban szenved, amely miatt járóképtelen vagy csaknem járóképtelen; vagy

b) a (2) bekezdés hatálya alá tartozik; vagy

c) a (3) bekezdés hatálya alá tartozik; vagy

d) járóképes, azonban olyan súlyos testi vagy szellemi fogyatékosságban szenved, hogy – függetlenül attól, hogy egyedül képes lehet számára ismert útvonalak megtételére – más személy csaknem folyamatos segítsége vagy felügyelete nélkül lakóhelyén kívül nem tudja kihasználni e képességét.

(1 A) Az (1) bekezdésben említett »előírt életkor« alatt a következők értendők:

a) az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett körülmények vonatkozásában három év;

b) az (1) bekezdés d) pontjában említett körülmények vonatkozásában öt év.

(2) E bekezdés hatálya alá tartozik az, aki

a) vak és süket; és

b) teljesít minden egyéb esetlegesen előírt feltételt.

(3) E bekezdés hatálya alá tartozik az, aki

a) súlyos szellemi fogyatékos;

b) súlyos magatartási problémákkal küzd; és

c) a 72. cikk (1) bekezdése b) és c) pontjának mindkét feltételét teljesíti.

[...]

(8) Csak akkor jogosult valaki a mobilitás-összetevőre az adott időszakban, ha ezen időszak legnagyobb részében állapota lehetővé teszi számára, hogy időről időre részesüljön mozgást elősegítő felszerelésekben.

(9) Csak az jogosult a [DLA] mobilitás-összetevőjére, aki

a)

i. három hónappal közvetlenül azon időpontot megelőzően, amikor ezen összetevő folyósítása megkezdődne; vagy

ii. egyéb, esetlegesen előírt három hónapos időszak alatt teljesíti vagy valószínűleg teljesíti az (1) bekezdés a)–d) pontjában említett bármely feltételt; és

b) valószínűleg továbbra is teljesíti e feltételek valamelyikét:

i. a fenti időponttól számított hat hónapon át; vagy

ii. (ha a fenti időponttól számított hat hónapon belül előreláthatólag el fog hunyni) a fenti időponttól a halála napjáig.

[...]

(10) A mobilitás-összetevő kétféle heti értékkel bír.

[...]”

13 A fogyatékossággal élők megélhetési támogatásáról szóló 1991. évi társadalombiztosítási rendelet [Social Security (Disability Living Allowance) Regulations 1991, a továbbiakban: 1991. évi rendelet] többek között a 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában részletezi a nagy-britanniai lakóhelyre és tartózkodásra vonatkozó, az 1992. évi törvény 71. cikkének (6) bekezdésében szereplő feltételeket.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

14 Az alapeljárásbeli jogviták tárgya az R. J. Bartlett, N. Gonzales Ramos és J. M. Taylor által a Secretary of State for Work and Pensions azon határozatainak hatályon kívül helyezése iránt benyújtott keresetek, amelyekben ez utóbbi megszüntette az említett személyek DLA-ra való jogosultságát azzal az indokkal, hogy már nem teljesítik a nagy-britanniai lakóhelyre és tartózkodásra vonatkozó feltételeket. E határozatokat 2005. május 13-án, 2002. február 28-án, illetve 2005. szeptember 8-án fogadták el.

15 Első fokon az illetékes bíróságok elutasították a felperesek kereseteit. A három jogvitát elbíráló Upper Tribunal úgy véli, hogy a Bíróság C-299/05. sz., Bizottság kontra Parlament és Tanács ügyben 2007. október 18-án hozott ítélete (EBHT 2007., I-8695. o.) értelmében a DLA „gondozás”-összetevője a módosított 1408/71 rendelet értelmében vett betegségbiztosítási ellátásnak tekintendő, amelynek folyósítását tehát nem lehet ilyen feltételektől függővé tenni.

16 Ami ezen ellátás „mobilitás”-összetevőjét illeti, az Upper Tribunal szerint, mivel annak folyósítása nem függ jövedelmi kritériumtól, és nem biztosít minimum megélhetési jövedelmet, az inkább hasonlít valamely szociális biztonsági ellátásra, mint a különleges, nem járulékalapú ellátásra.

17 Az Upper Tribunal hangsúlyozza, hogy a Bíróság mindenesetre a fent hivatkozott Bizottság kontra Parlament és Tanács ügyben csupán a 2005. május 5-étől hatályos módosított 1408/71 rendeletről határozott, és hogy ezen ítélet következésképpen nem érinti az 1408/71 rendelet értelmezését.

18 Következésképpen az Upper Tribunal úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) a) Azon időszak tekintetében, amelyre az [1408/71] rendelet […] alkalmazandó, az 1992. évi [törvény] 71–76. cikke értelmében vett [DLA] mobilitás-összetevője a [DLA-tól] mint egésztől elkülönülten, az említett rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett szociális biztonsági ellátásnak, vagy ugyanezen rendelet 4. cikkének (2a) bekezdése szerinti különleges, nem járulékalapú ellátásnak, vagy egyéb módon minősíthető?

b) Ha az a) kérdésre adandó válasz igenlő, melyik a helyes minősítés?

c) Ha az a) kérdésre adandó válasz nemleges, mi a [DLA] helyes minősítése?

d) Ha a b) és c) kérdésre az a válasz, hogy a mobilitás-összetevő szociális biztonsági ellátásnak minősítendő, akkor a szóban forgó ellátás [az 1408/71 rendelet] 4. cikk[e] (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett betegségbiztosítási ellátás, vagy [az e rendelet] 4. cikk[e] (1) bekezdésének b) pontja szerinti rokkantsági támogatás?

e) A fenti kérdésekre adandó válaszok bármelyikét befolyásolja-e a Bíróság [fent hivatkozott Bizottság kontra Parlament és Tanács] ügyben […] hozott ítélete […] rendelkező része 2. pontjának időbeli korlátozása?

2) a) Azon időszak tekintetében, amelyre [a módosított 1408/71/EK rendelet] alkalmazandó, az 1992. évi [törvény] 71–76. cikke értelmében vett [DLA] mobilitás-összetevője a [DLA-tól], mint egésztől elkülönülten, az említett rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett szociális biztonsági ellátásnak, vagy ugyanezen rendelet 4. cikkének (2a) bekezdése szerinti különleges, nem járulékalapú ellátásnak, vagy egyéb módon minősíthető?

b) Ha az a) kérdésre adandó válasz igenlő, melyik a helyes minősítés?

c) Ha az a) kérdésre adandó válasz nemleges, mi a [DLA] helyes minősítése?

d) Ha a b) és c) kérdésre az a válasz, hogy a mobilitásellátás szociális biztonsági ellátásnak minősítendő, akkor a szóban forgó ellátás a [módosított 1408/71 rendelet] 4. cikk[e] (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett betegségbiztosítási ellátás, vagy [az e rendelet] 4. cikk[e] (1) bekezdésének b) pontja szerinti rokkantsági támogatás?

3) Ha az előző kérdésekre adandó válaszok eredményeképpen a mobilitás-összetevő helyesen különleges, nem járulékalapú ellátásnak minősül, bármely más közösségi jogi szabály vagy elv releváns-e azon kérdés megválaszolásakor, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága hivatkozhat-e az 1991. évi [rendelet] 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában megállapított, lakóhelyre és tartózkodásra vonatkozó feltételek bármelyikére olyan körülmények között, mint amelyek a jelen ügyekben fennállnak?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első két kérdésről

19 Az előzetes döntéshozatalra utaló bíróság első két kérdésével – amelyeket együtt érdemes megvizsgálni – lényegében arra vár választ, hogy az 1408/71 rendelet és a módosított 1408/71 rendelet 4. cikkének (2a) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a DLA „mobilitás"-összetevője az e rendelkezés értelmében vett különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátásnak minősül-e.

20 Az e kérdésekre való válaszadás érdekében először is meg kell határozni, hogy a DLA „mobilitás"-összetevője önmagában véve az 1408/71 rendelet és a módosított 1408/71 rendelet 1. cikkének t) bekezdése szerinti „ellátásnak" tekintendő-e.

21 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a fent hivatkozott Bizottság kontra Parlament és Tanács ügyben hozott ítéletének 69. pontjában úgy ítélte meg, hogy a DLA „mobilitás"-összetevője egyéniesíthető, és ezért az szerepelhet a módosított 1408/71 rendelet IIa. mellékletében foglalt listán, ha az Egyesült Királyság úgy

határoz, létrehoz egy olyan ellátást, amely csak ezen összetevőre vonatkozik. Ennélfogva a DLA „mobilitás”-összetevője önmagában véve a módosított 1408/71 rendelet 1. cikkének t) bekezdése szerinti „ellátásnak” tekintendő.

22 E megállapítás ugyanezen okokból kifolyólag az 1408/71 rendelet tekintetében is érvényes.

23 Meg kell tehát állapítani, hogy a DLA „mobilitás”-összetevője az 1408/71 rendelet 1. cikkének t) bekezdése értelmében véve is „ellátásnak” tekinthető.

24 Továbbá, ahogyan azt a Bíróság pontosította, nem vitatott, hogy a DLA „mobilitás”-összetevője nem járulékalapú (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Parlament és Tanács ügyben hozott ítélet 74. pontját), sem pedig az, hogy pénzbeli ellátásnak minősül.

25 Ami azt a kérdést illeti, hogy a DLA „mobilitás”-összetevője különleges jellegű-e, a Bíróság pontosította, hogy a DLA tekinthető „szociális segély”-összetevőt hordozónak, és hogy a DLA „mobilitás”-összetevője „tekinthető” olyan különleges, nem járulékalapú ellátásnak, amely emiatt jogszerűen szerepelhet a módosított 1408/71 rendelet IIa. mellékletében foglalt listán, mint nem exportálható ellátás (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Parlament és Tanács ügyben hozott ítélet 67. és 74. pontját). A Bíróság, amely törölte a DLA-bejegyzést az e mellékletben szereplő listáról, e körülmények között döntött e bejegyzés joghatásainak csak a DLA „mobilitás” részére vonatkozó ideiglenes fenntartása mellett, az említett mellékletre való felvétele biztosításához szükséges megfelelő intézkedések ésszerű határidőn belül történő meghozatala érdekében (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Parlament és Tanács ügyben hozott ítélet 75. pontját). Következésképpen a Bíróság szerint a DLA „mobilitás”-összetevője a módosított 1408/71 rendelet 4. cikkének (2a) bekezdése értelmében véve rendelkezhet különleges jelleggel.

26 Emlékeztetni kell arra is, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy valamely ellátás említett különleges jellegét annak célja határozza meg (lásd többek között a C-154/05. sz., Kersbergen-Lap és Dams-Shipper ügyben 2006. július 6-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-6249. o.] 30. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

27 E tekintetben megállapítható, hogy – amint azt az Egyesült Királyság Kormánya és az Európai Bizottság is állítja – a DLA „mobilitás"-összetevője az 1408/71 és a módosított 1408/71 rendelet 4. cikke (2a) bekezdésének b) pontja értelmében véve kizárólag különleges védelmet kíván nyújtani a fogyatékossággal élők számára, mivel egyetlen célja e személyek önállóságának és társadalmi beilleszkedésének előmozdítása, valamint az utóbbiak lehetséges mértékű segítése abban, hogy a nem fogyatékos személyekéhez hasonló életet éljenek. Következésképpen maga a fogyatékosság keletkezteti az ezen ellátásra való jogosultságot, és az érintett mozgáskorlátozottságának szintjétől függően teszi lehetővé a nyújtott ellátás összegének meghatározását.

28 A tárgyaláson előadott észrevételekből az is kitűnik, hogy a DLA „mobilitás"-összetevőjének összege, amely függ a kedvezményezett mozgáskorlátozottságával összefüggő problémákhoz kapcsolódó, az érintett tagállamban felmerülő költségektől, szorosan kapcsolódik az e személyt az említett tagállamban körülvevő szociális környezethez.

29 Ezenkívül és a teljesség kedvéért az ügy irataiból és a tárgyaláson előadott észrevételekből kitűnik, hogy a DLA „mobilitás"-összetevőjében a gyakorlatban leggyakrabban olyan személyek részesülnek, akik a mozgásukat jelentős mértékben érintő fogyatékosságban szenvednek, és ebből szükségképpen következik, hogy még akkor is, ha a nemzeti szabályozás nem határoz meg jövedelmi kritériumot, ezen ellátásban az esetek döntő többségében olyan személyek részesülnek, akik a fogyatékosságuk következtében nem képesek dolgozni.

30 A fentiekre figyelemmel meg kell tehát állapítani, hogy a DLA „mobilitás”-összetevője mind a módosított 1408/71 rendelet 4. cikkének (2a) bekezdése, mind pedig az 1408/71 rendelet 4. cikkének (2a) bekezdése értelmében véve különlegesnek tekintendő.

31 Ami azt a kérdést illeti, hogy – amint azt N. Gonzalez Ramos kifejti – az ilyen ellátás nem tekinthető a módosított 1408/71 rendelet IIa. mellékletében szereplőnek, mivel az Egyesült Királyság a fent hivatkozott Bizottság kontra Parlament és Tanács ügyben hozott ítéletben a Bíróság által számára megállapított ésszerű határidőn belül nem tette meg az e tekintetben szükséges intézkedéseket, meg kell állapítani, hogy e tagállam mindenesetre elfogadta a szóban forgó intézkedéseket. A DLA „mobilitás”-összetevője ugyanis szerepel a 2009. szeptember 16-i 988/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 43. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 200., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.) X. mellékletében említett ellátások között.

32 Végül nem állítható jogszerűen, hogy a DLA „mobilitás”-összetevője amiatt nem tekinthető az 1408/71 rendelet IIa. mellékletében szereplőnek, mivel nem egyedileg, hanem az azt magában foglaló DLA-bejegyzésen keresztül tűnik fel e mellékletben, hiszen az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás szerint a DLA-nak mindig is két, egyértelműen meghatározott összetevője volt.

33 Következésképpen az első két kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1408/71 rendelet és a módosított 1408/71 rendelet 4. cikkének (2a) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a DLA „mobilitás”-összetevője az e rendelkezés értelmében vett különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátásnak minősül, amely szerepel e rendeletek IIa. mellékletében.

A harmadik kérdésről

34 A harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy az 1408/71 rendelet és a módosított 1408/71 rendelet 10a. cikke „más közösségi jogi szabályra vagy elvre" való tekintettel érvényes-e annyiban, amennyiben lehetővé teszi, hogy a DLA „mobilitás"-összetevőjének folyósítását a nagy-britanniai lakóhely és tartózkodás feltételeihez kössék abban az esetben, ha a DLA az 1408/71 rendelet és a módosított 1408/71 rendelet 4. cikkének (2a) bekezdése értelmében különleges, nem járulékalapú ellátásnak minősül.

35 A kérdést előterjesztő bíróság tehát egyáltalán nem jelöli meg az uniós jog azon rendelkezését vagy rendelkezéseit, amely(ek) alapján ezen értékelést el kellene végezni.

36 Hasonló körülmények között a Bíróság pontosította, hogy a Bíróságnak kell a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján az alapeljárás tárgyára figyelemmel meghatározni az uniós jog releváns rendelkezéseit (lásd ebben az értelemben a 204/87. sz. Bekaert-ügyben 1988. április 20-án hozott ítélet [EBHT 1988., 2029. o.] 7. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

37 E tekintetben figyelembe kell venni a munkavállalók szabad mozgására és az uniós polgárságra vonatkozó szabályokat.

38 Az első szemponttal kapcsolatban a Bíróság már úgy ítélte meg, hogy az 1408/71 rendeletnek a lakóhelykikötés eltörlésével kapcsolatos rendelkezései az EUMSZ 48. cikk végrehajtási intézkedéseinek minősülnek, amelyek elfogadására a migráns munkavállalók EUMSZ 45. cikkben biztosított szabad mozgásának a szociális biztonság terén való megvalósítása miatt került sor, és hogy az 1408/71 rendelet IIa. mellékletében felsorolt különleges, nem járulékalapú ellátások esetében az uniós jogalkotónak

lehetősége van arra, hogy az EUMSZ 48. cikk végrehajtásának során olyan rendelkezéseket fogadjon el, amelyek a szociális biztonsági ellátások exportálásának elve alóli kivételeket képeznek. Különösen, a szociális környezethez szorosan kapcsolódó ellátásokra való jogosultsághoz jogszerűen követelhető meg a hatáskörrel rendelkező intézmény államában lévő lakóhely feltétele (lásd ebben az értelemben a C-396/05., C-419/05. és C-450/05. sz., Habelt és társai egyesített ügyekben 2007. december 18-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-11895. o.] 78. és 81. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

39 Ahogyan azt a Bíróság az első két kérdésre adott válaszban kifejtette, ugyanez vonatkozik a DLA „mobilitás”-összetevőjére.

40 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az 1408/71 rendelet és a módosított 1408/71 rendelet 10a. cikke annyiban, amennyiben lehetővé teszi, hogy a DLA „mobilitás”-összetevőjének folyósítását a nagy-britanniai lakóhely és tartózkodás feltételeihez kössék, nem összeegyeztethetetlen a személyek szabad mozgásával és különösen az EUMSZ 48. cikkel.

41 Ami az uniós polgárság szabályait illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az EUMSZ 21. cikkhez képest, amely a tagállamok területén való szabad mozgás és tartózkodás valamennyi uniós polgárt megillető jogát rögzíti, az EUMSZ 45. cikk különös rendelkezést tartalmaz (lásd többek között a C-287/05. sz. Hendrix-ügyben 2007. szeptember 11-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-6909. o.] 61. pontját), és hogy ezért e cikkel kapcsolatban az alapeljárás szempontjából nem kell határozni.

42 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a harmadik kérdés vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely az 1408/71 rendelet alapeljárásbeli jogvitákra alkalmazandó bármely változata 10a. cikkének érvényességét befolyásolhatná

annyiban, amennyiben e cikk lehetővé teszi, hogy a fogyatékossággal élők megélhetési támogatása „mobilitás”-összetevőjének folyósítását a nagy-britanniai lakóhely és tartózkodás feltételeihez kössék.

A költségekről

43 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) Az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, valamint a 2004. március 31-i 631/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet, továbbá a 2005. április 13-i 647/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított 1408/71 rendelet 4. cikkének (2a) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a fogyatékossággal élők megélhetési támogatásának („disability living allowance”) „mobilitás”-összetevője az e rendelkezés értelmében vett különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátásnak minősül, amely szerepel e rendeletek IIa. mellékletében.

2) A harmadik kérdés vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan tényezőt sem, amely az 1408/71 rendelet alapeljárásbeli jogvitákra alkalmazandó bármely változata befolyásolhatná a 10a. cikkének érvényességét annyiban, amennyiben e cikk lehetővé teszi, hogy a fogyatékossággal élők megélhetési támogatása „mobilitás”-összetevőjének folyósítását a nagy-britanniai lakóhely és tartózkodás feltételeihez kössék.

Aláírások